

HET KERST-LICHT-JE

„Daar, daar,... Klets, klets ging het. Vuur-rood van drift stond Els-je daar... „A-ke-li-ge jon-gen, de he-le ket-ting ka-pot en al mijn kra-len o-ver de grond.”

Klei-ne broer stond be-teu-terd te kij-ken, dat had hij toch he-le-maal niet be-doeld. Hij had ook e-ven die mooi-e ket-ting om wil-len heb-ben en toen in-eens ging hij ka-pot.

En Els was zo boos!
Broers lip-je be-gon te tril-len en dik-ke tran-en rol-den langs zijn bol-le wan-gen.

„Na-re jon-gen,” hij kreeg nog een duw.
„Maar, kin-de-ren, wat is dat nu?” Moe-der keek van de hui-len-de broer naar het bo-ze Els-je.

„Die na-re jon-gen heeft mijn ket-ting stuk ge-maakt, die ik voor O-ma ge-re-gen had en nu zijn al-le kra-len weg.” Els-jes lip-je be-gon nu ook te be-ven: „t Was voor Kerst-mis,” kwam er met een snik ach-ter-aan.

„Broer-tje had niet aan de ket-ting mo-gen ko-men, maar Els-je mag niet slaan, je moet den-ken: Broer is nog zo klein; kom, zoen het maar gauw af en ga dan sa-men de kra-len op-zoe-ken.”

Broers ge-zicht-je klaar-de weer op en hij stak zijn mond-je al voor-uit om „t af te zoe-nen”.

Maar Els-je draai-de zich om en zei kop-pig: „Ik wil niet, ik vind hem stout”.

„Dat is heel jam-mer,” zei Moe-der ern-stig, „want nu zal je ook geen echt Kerst-feest kun-nen vie-ren.”

„Waar-om niet?”
„Echt Kerst-feest kan je al-leen maar vie-ren als je wil doen, wat de Heer Je-zus van je vraagt en wat denk je, dat Hij aan jou zou vra-gen?”

Els-je gaf geen ant-woord maar be-gon met een prui-lend ge-zicht-je de kra-len op te zoe-ken. Broer wil-de het goed-ma-ken en zocht ij-ve-rig mee, maar Els-je deed net, of ze het niet zag.

't Was de a-vond voor Kerst-feest, Els-je en Broer ston-den sa-men voor 't raam te kij-ken, of O-ma er nog niet aan kwam. In de an-de-re ka-mer wa-ren Va-der en Moe-der be-zig. Daar moch-ten ze niet ko-men, daar stond de Kerst-boom, die straks zou bran-den met heel veel kaars-jes.

Straks..., als O-ma er was... dan gin-gen de deu-ren o-pen. Els wist het nog wel van het vo-ri-ge jaar.

De Kerst-boom vol licht en zil-ver en daar-on-der... een ta-fel-tje met voor al-le-maal een pak-je. De ket-ting voor O-ma lag er ook bij, maar Els-je was niets blij, als ze er aan dacht. Ei-gen-lijk was ze al een paar da-gen niet blij.

Al-les leek wel ver-keerd te gaan. Hoe kwam dat nu?

Ze wist het wel..., dat kwam om-dat ze nog al-tijd boos deed te-gen Broer. Moe-der vond het ver-drie-tig, maar had er ver-der niets van ge-zegd.

Nu gin-gen ze Kerst-feest vie-ren. Zij ook? Nee, op-eens wist Els-je 't, be-greep ze, wat Moe-der be-doeld had: naar het Kind-je in de krib-be kon je al-leen maar gaan met een hart-je, dat graag goed wil-de zijn en niet le-lijk dacht te-gen an-de-ren. Met een hart-je, waar plaats in was voor 't Kerst-licht en in haar hart-je leek al-les don-ker. Hoe moest dat nu?

„Maak het goed met Broer, zoen het af,” fluis-ter-de een stem-me-tje van bin-nen. Zou ze het doen?...

Broer be-greep er niets van, waar-om Els hem op-eens pak-te en een heel dik-ke zoen gaf. „Ben je niet boos?” vroeg ze.

„Daar, daar,” riep Broer, want hij zag O-ma aan-ko-men en hij trok zich los en ren-de de ka-mer uit.

Nee, Broer be-greep het niet, maar Moe-der wel, toen ze even la-ter bin-nen-kwam. Die zag aan Els-jes o-gen, dat al-les nu goed was. Het leek Els-je 's a-vonds toe of de boom nog mooi-er was dan an-ders en of de licht-jes nog meer straal-den. Maar dat kwam, om-dat er nu in haar ei-gen hart-je plaats was voor het Kerst-licht-je, dat ie-der-een krij-gen kan, die er om vraagt.

ABONNEMENTSGELD

Jongelul, dit is weer het laatste nummer van deze jaargang. Zoals jullie weten, moet voor elke jaargang het abonnementsgeld vooruit worden betaald. Willen jullie dus vóór 20 December a.s. per giro 193600 of postwissel f 2.50 aan Neerbosch' Boekhandel en Uitgeverij te Neerbosch sturen? Mocht op 20 December het bedrag nog niet binnen zijn, dan nemen we aan, dat je er de voorkeur aan geeft dat de postbode met een kwitantie aan huis komt, maar dan kost het 15 cent meer voor incassokosten, hoor.